

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi től

A távollevők.

Pécs, 1896. február 3.

(*) Régi országgyűléseinken, a követek táblájánál mindig volt egy-két nemes ember, a ki sem municipiumot, sem káptalant, sem testületet nem képviselt, hanem a távollevő követeket. Persze, ma már túlhaladott álláspont volna visszatérni a régi rendszerre, legfeljebb olyneki intézkedésre volna szükség, hogy távollevő képviselők ne legyenek oly nagy számban. Hiába, nem akarjuk, de vissza kell térnünk a már agyoncsépelet vicinális-vitára, hogy reá mutathassunk parlamentünk egyik rákfenéjére, mely abban áll, hogy képviselőink nagy része — ők tudják, hogy miért? — távollétével tündököl, midőn szavazatával valamely ügyet diadalra segíthetne.

Miklós Gyula borsodi főispán vicinális üzérkedésének a leleplezése és Csáky Albin gróf határozati javaslatának az elfogadása között éppen hétszer kelt föl és hétszer nyugodott le a nap, a mi számokban annyit jelent, hogy a vicinális-vita netto 27.741 frtjába került a nemzetnek. És az eredmény, a melyet ezért a roppant összegért elért és annak az árunak, a Csáky-féle határozati javaslatnak az értéke, úgy viszonylik ahhoz a nagy összeghez, a melybe került, mint egy penészes dió a gyémántok királyához, a Kohinórhoz.

Az egész vita eredménye ugyanis az,

hogy még az ország legnagyobb vicinális-tája, Boross Béni is a Csáky indítványára szavazott. Az értéke pedig ennek az elfogadott Csáky-féle javaslatnak először is annyi, hogy még a legártatlanabb „vicinális képviselő” is gyanús; másodsor pedig az, hogy most már egészen nyugodtan cigarettázhatnak a legbűnösebb vicinális-ták is a Csáky-féle javaslat árnyékában.

Nos, ez az eredmény és ez az érték bizony-bizony nem igen éri meg a nemzetnek azt az összeget, a mit az 454 nagyságos képviselő urnak hét napi díjai kitétek, nem ér az egy ütöt taplót, mert marad minden a régiben, mint volt a Csáky-féle javaslat elfogadása előtt.

Vajjon ki az oka annak, hogy az a hét napi elkeseredett vita ilyen, legalább is kétes értékű javaslat elfogadásával végződött? Ki volna más, mint az az ötvenkilenc ellenzéki képviselő, a ki nem jelent meg a szavazáson, hanem valahol otthon kergette a pagátot Kis-Kun-Kecmeregén, és így elmaradásával megbuktatta Bartha indítványát és a dróton berendelt horvát képviselőkkel együtt győzelemre segítette a Csáky-féle indítvány elfogadását.

Ime, ebben a tényben, mely már annyiszor ismétlődött 1867. óta, ebben a rosszul teljesített kötelességben rejlik a magyar parlament rákfenéje, a mi —

hiába is hallgatnók el — az ellenzéknek is rákfenéje.

Számtalanszor meg lehetett volna már buktatni a kormányt, még többször győzelemre lehetett volna vinni az ellenzéki oldalról benyújtott indítványokat és javaslatokat, ha az ellenzéki képviselők mindenkor és minden körülmények között lelkiismeretesen teljesítették volna kötelességüket; ha szavazások alkalmával otthon nem maradtak volna, a vagy a szavazás előtt meg nem szöktek volna, sokszor az utolsó percben.

Ha a kormánypárti képviselők kötelességüknek ismerik minden döntő pillanatban a kormány háta mögött állani, az ellenzéki képviselők kétszeres bünt követnek el, ha vezéreik parlamentáris akcióját zátonyra juttatják távolmaradásuk által.

Eltételezve attól, hogy lelkiismeretlen dolog kötelességmulasztásért az adófizető nép véres verejtékkel szerzett filléreiből fizetést huzni, a választók bizalmának kijátszása, a képviselői mandátum iránti hűtlenség az ellenzéki képviselőktől az olyan eljárás, a melylyel a kormány győzelme mozdítatik elő s ugyszólván biztosítottatik.

A katonát béke idején megbüntetik, háboru idején főbe lövik, ha őrhelyét elhagyja. Az ellenzéki képviselő is katona, a nemzet parlamenti katonája, a kit azért

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A segédtanító szerelme.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Irtta: Molnár József.

Husz éves volt Sas Dénes, mikor segéd tanító lett. Szép reményekkel állított be egy augusztusi délután principálisához. Köszönt. Bemutatta magát; azután bement kijelölt szobájába és — sirt . . .

Kö m é n y e s e n jó módja volt a tanítónak, így hát nem rossz sora lehetett a segédtanítónak sem. Magyar nép lakta a községet jó módu nép, — uraság is volt, hol az apró népet, a kis mágnásokat külön órákban kellett oktatni, mi szintén anyagi előnyökkel jár, s az utóbbi a segédtanító akcidenciái közé tartozott örökidőktől.

Mikor Sas Dénes első reggel felébredt szobájában, már jó későre járt az idő. Mintha valami láthatatlan kéz dobta volna ki párnái közül, — ugrott fel, s látott hozzá az öltözködéshez.

Nem volt hiu. Egyszerűen, de tisztán öltözködött. Magas nyílt homlokát, barna fűrtök boríták, arcát „ajakán meg-meg jelenő jóleső mosoly” gyermekes fiattalá tette, behizelgő, barátságos modora pedig mindenkit lekötölezett irányában, szóval olyan embernek látszott, ki a sors könyvében a „szerecsékek” sorában van előjegyezve.

Még fekete pettyes, piros nyakkendőjét kötötte fel, s kimért léptekkel az ebédlő felé tartott, hol Cibor Péter köményesi tanító ur, már a reggelinél ült kicsiny családjával.

Jó reggelt kívánt, s helyet foglalt a számára kijelölt helyen.

Cibor ur kávézó mellett adta elő a segédtanítói állás közeleseit, majd élénk hanggal mesélt el néhány kalandot vadász életéből. Szenvedélyes Nimród volt, ki minden szabad idejét az erdőben töltötte. Nem törődött ő azzal, milyen időjárás volt: térdig érő hó, esős idő, hűvös éj, nála nem képezett akadályt.

Dénes figyelemmel hallgatta főnöke elbeszéléseit, lopva pillantott csak néha néha a család többi tagjaira, kiket mindeddig néhány pillanatig látott megérkezésekor.

— Igen! igen! — bölíngatott a tanító meséire — de ő ezzel szívének beszélt; — igen! — Ciborné szép asszony, nagyon szép asszony. Ezen „igen”-ek alatt meg-meg jelent az a családi hagyomány jó eső mosoly; mely Dénest oly széppé tette, valami különös érzés szállta meg lelkét, mely hasonlító a diák gyerekek első szerelméhez.

Ciborné kívánatos alakja, parázként égő, fekete szemei, rózsás arca lebilincselték a fiatal segédtanító gyermek szívét.

Másnap a szép asszony alkonyat felé megszólította Dénest:

— Sas ur, jöjjön, bemutatnom önnek a falut, egy nagyot sétálunk.

A segédtanító oly piros lett a szavakra, mint az itató papír, s hebegve felelt.

— Igen . . . de most . . . most nem érek rá, — a kastélyba kell mennem a kis grófnak órát adni . . . !

Szemeit esdőleg emelte a szép asszonyra, kinek nem jól esett a visszautasító válasz.

— Nem ér rá? — sajnálom. Hara-gosan csapta be maga után a kert ajtót s megigazitotta fején babos kendőjét, mi oly bájossá, oly igen igézővé tette.

Sas Dénes pedig ott állt azon a helyen, megmeredve, mint egy sóbálvány, halott halványan bámulva a távozó dacos asszony után; így állt jó ideig, míg léptek zaja fel nem riasztotta ábrándozásaiból.

Letörölte homlokáról a kiült verejtéket, s megindult a kastély felé. Második óráját adta; roppant izgatott volt.

A kis gróf rettenetesen rakoncátlan volt ma, mi a segédtanító kedélyét még jobban feldulta — megbánta, hogy elfogadta a nevelőséget.

„Nem ér rá??” ez sugott folyton füleiben, s maga előtt látta újból, mint távozott a kert felé Ciborné kívánatos alakja.

Este lett s Dénes elhagyta a kastélyt. Mikor a vasrácsos kaput becsukták utána, megállt, gondolkodott . . . mit csináljon? lakására menjen, lássa újból a szép asszony csábító alakját, vagy — vegyen bucsut Köményestől, szökjék meg? . . .

állítottak oda a törvényhozó testületbe az ellenzéki választók, hogy örködjék a nemzet jogai s alkotmánya fölött; és ha az ellenség, a hatalom birtokosa, a kettő közül bármelyik ellen is tör: riaszssa vissza, verje vissza szavazatával és figyelmeztesse a nemzetet a veszedelemre.

És mégis mit tapasztalunk? Azt, hogy a kötelességmulasztó képviselőt nem bünteti senki. A kormányok Tisz Kálmán óta mindent elkövettek, hogy mennél nagyobb mértékben korrumpálják a parlamentet s mennél lazább kötelességteljesítéshez szoktassák a képviselőket s éppen ezért soha sem alkalmazták a házszabályok vonatkozó rendelkezéseit a távollevő honatyákkal szemben.

Bolondok is lettek volna, ha alkalmazták volna, mikor az ellenzék kötelességmulasztása oly sok olcsó diadalhoz juttatta őket s annyi előnyt biztosított a számukra. Annál szükségesebb tehát, hogy a választó kerületek szorítsák képviselőiket kötelességeik lelkiismeretes teljesítésére. Ha a választó kerületek csak egyszer-kétszer fejezik ki rosszalásukat az olyan képviselővel szemben, a ki nem szavazott a kormány ellen és pártjának indítványa mellett: meglátják, hogy nem lesz távollevő képviselő.

* **Ujtás a fősorozásoknál.** A honvédelmi miniszter Baranyavármegye közönségéhez intézett leiratában elrendelvé az 1896. évi ujonccsallítások fogantatását, ennek végrehajtása tekintetében fontos módosítást tett az eddigi gyakorlaton. Azon régebbi szokás szerint ugyanis, hogy az állításköteleseket a korosztályok sorrendjében vezették a bizottság elé, községi jegyzőknek és bíráknak sok felesleges költséget és időfecsérlést okozott az, hogy az ujonccsallítások egész tartama alatt — tehát akár hányszor négy napon át — a sorozási főhelyeken kellett időznie. Ennek akarja elejét venni a miniszter, midőn azt rendelte el, — hogy a védköteles

ifjakat az ezután fősorozásokon községi, vagy legalább körjegyzőségi csoportok szerint hívják fel és vezessék a sorozó-bizottság elé, ami annyit jelent, hogy ily módon egy egy község mindhárom korosztályu állítás kötelesei egy és ugyanazon napon fognak megvizsgáltatni. Így pedig elérve lesz a cél, hogy az illető község előjáróinak egy napnál tovább ne kelljen a sorozásoknál vesztegelniök.

Hirek.

Pécs, 1896. február hó 3.

A szezon főalakja.

A most uralkodó farsangi szezon főalakja: a komor apa. A papának — kiról itt szó lesz — van jó, gondos felesége és két szép, nagy leánya. A papa egyike a legjobb családapáknak, vidám, nyájas ember. Most is, hogy este hazajön a hivatalból, vidáman fütörészet magában a lépcsőn, du dolgat az előszobában és jókedvűen, mosolyogva nyit be a szobába. Ott egymás mellett ülnek az anya és leányai, ki tudja, miről tanácskoztak éppen. A leányok tüntető örömmel ugranak fel, szaladnak hozzá, csókolják össze-vissza, huzzák le a bundáját, veszik el a kalapját, teszik el a botját. Böske már odatolta a nagy karosszékot a kandalló mellé, s ime Katica már jön a megtöltött csibukkal, sőt Böske oda is tartja már az iziben meggyújtott fűdibuszt. Boldog mosolylyal, de mégis kissé csodálkozva nézi a papa a szokatlanul nagy, tulságos gyöngédséget és szeretetet — de ekkor egyszerre észreveszi, hogy a mama egy aranymetszésű, díszes kartonlapot rejt el a fiókba.

— Aha! dörmögi a papa bajusza alatt s most eltűnik a jókedv, a nyájasság, a mosoly — a papa komor lett.

— Apa, találj el, mit főzöttünk vacsorára?

— Nem vagyok kíváncsi.

— De a kedvenc ételed!

— Nincs kedvenc ételem.

Minél tüntetőbben nyilvánul a leányok s a mama szeretete, gyöngédsége — annál komorabb lesz a papa, vacsora alatt a leg-

jobb falatokat nem fogadja el, a poharát maga akarja megtölteni, a fekete kávé nem issza meg, mert nagyon sok cukrot tettek bele s mikor Katica a megtömött csibukot nyújtja oda, ő szivarra gyújt. Vacsora után, mikor a mama szeliden maga mellé ülteti a papát a pamlagra, s a leányok becézgetve simulnak a drága apához — a papát aggodalom kezdi elfogni. Mikor pedig Böske előhozakodik azzal, hogy a papa összes ruháit ki kell holnap porolni s különösen a frakkot ki kell vasaltatni — ekkor a papa hirtelen feláll.

— Megyek aludni, szól komoran.

— De papa, csak kilenc óra!!!

Minegy, megyek aludni.

— De édes, mi bajod van ma? kérdi a mama. Mire a papa emelt hangon feleli:

— Nincs semmi bajom, de — nem megyünk el arra a bálra. Szól, és eltűnik a hálószoba ajtajában.

Naptrend 1896. február 4-én.

Naptár: kedd febr. 4. — Róm. kath.: Veronika. — Prot.: Veronika — Görög-kel.: (Január 23.) Kelemen — Zsidó: Schebat. 20. — Nap két 7 óra 25 perckor. — Nyug-zik: 5 óra 4 perckor. — Hold két 11 óra 38 perckor. — Nyug-zik: 1 óra 0 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 7 Celsius fok meleg; légnymás 761 — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: „Böregér“, operette 3 felvonásban.

— **(A nőegylet uzsonnája.)** Harmadik alkalommal jöttek össze tegnap a nőegylet Deák-utcai helyiségében és pedig olyan nagy számmal, hogy még a Vigadó termeit is betöltötték volna. Minden talpalatnyi helyért küzdeni kellett, és így igen természetes, hogy a felolvasás és az ének sokakra nézve nem volt élvezhető, a nagy zsidongás, zaj miatt. Valamivel 5 óra után Kalmár Piroska alakja jelent meg a pódiumon és felolvasta a neki adott rátermettséggel és hanghordozással Szécsi Ferenc „Csodák“ című csevegését. Mikor aztán a megeredt tapsvihar lecsillapult, elszavalta ráadásul Heltai Nándor „Bakfis álmok“ című monológját. Utána Erreth Jánosné énekelte érzelmes és csengő hangján Schubert

szont szereti. Ez nem álom, ez bekövetkezett tény; hogy meggyőződjk ennek valódiságáról, újból elővette a jól elrejtett sorokat — olvasta mohón. Tízszor, huszszor is elolvasta, mindannyiszor hangosan ejtve ki e szót — Gizi!

Dénesnek ez este újból fájt a feje, a minek természetesen az lett a következménye, hogy főnöke sajnálattal értesítette, miszerint neki szándéka volt ugyan Sas urat másnap egy érdekes vadászatra elvinni, mint-hogy azonban beteg, hát nem viszi el, ne hogy esetleg meghüljön.

Több sem kellett Sas urnak. Ezt akarta ő; s az nap éjjel édes álmai voltak. Tündér országban járt, s édes álmai sokáig tartottak, úgy hogy mire felébredt, már késő reggel volt.

Izgatottan öltözködött. A szolgáló leánytól, ki mosdó vizet hozott részére, örömmel értesült, hogy a tanító ur már a hajnali órákban eltávozott hazulról.

— No! akkor mi sem gátol abban — sóhajtott magában — hogy szerelmemet bevaljam isteni Gizimnek. Fekete zsákkott huzott, egy kopott lakkcipője is volt, s a rikitő fekete pettyes piros nyakkendő helyett — fehér béli kendőt tett fel, a mit még az a tavalyi diák majálisról takarított meg.

— Így ni! S várakozási állapotba helyezte magát az ilyenképpen felcicomázott szerelme.

Elmult nyolc óra, — s még semmi nesz a konyhában. Talán még alszik sze-

Biztos léptekkel a tanítóiak felé tartott, mire oda ért, egészen sötét lett.

Lopva, mint egy tolvaj, osont szobája felé — senkivel sem találkozott, ledőlt ágyára, agyában egyik gondolat a másikat üzte. — Érezte, hogy nagyon szereti Cibornét.

Az nap este nem vacsorált, főfáját jelentett be főnökének.

Egy hét mulva borus idő járta. Közledett az ősz: hol eső esett, hol pedig hűvös szellő fujdogált, mely utca hosszat hordta maga előtt a fák sárguló leveleit, hirdetve a természet haldoklását.

Sas Dénes tíz napja volt már Kőményesen, de napjai szomorúsággal telve multak el, őrtült ha a kastélyba mehetett; itt legalább nem félt a pillanattól, melyben Cibornéval találkoznia kellett.

Imádkozta, szerette az asszonyt, s mégis, hogy félt tőle.

Az első szerelem könnyen mulandó, mondják sokan, de nem így volt ez a segédtanítónál. A mindig vig fut komolylyá, lehangolttá tette a sok szenvedés. Szenvedett, mert, ha együtt ült a családdal, csak félve vetett néhány pillantást a szép asszonyra, szólani is csak keveset mert hozzá, tartva attól, hátha elárulja magát Cibor Péter előtt; szenvedett, mert a szerelem félté kenynyé tette: a tanító mézes, mázos szavai feleségéhez, Dénes agyába kergették a vért, talán — űlni is képes lett volna ily pillanatokban.

— Mi baja Sas? — kérdezte szám-

talanszor jóakarattal a mester szerelmes segédjét.

— Semmi hál' isten, — ilyen a természetem; s újból másfelé fordították a beszéd fonalát.

Ciborné azonban többször jelentőségteljes pillantást váltott a falusi Adonisszal, mert mondhatni Dénes egyike volt a legcsinább fiatalbereknek, — a mi azután hálás viszonzásra talált. Elpirult a lányos arcu fiú, s jóleső mosolylyal kezdett valami diákstikli elmondásához, mit főnöke tőle telhető áhitattal hallgatott.

Egy délután Sas Dénes asztalán egy szelet papírt talált, melyen odavetőleg néhány sor volt írva:

„Kedves Sas!

Férjem holnap vadászni megy, önt is magával akarja vinni, de ne menjen el.

Gizi.“

Gizi?? . . . Első pillanatra megszűnt gondolkozni, az agy megtagadta működését, de csakhamar nyitjára jött a dolognak. Gizi nem lehet más, mint a szép asszony. Forró csókot nyomott a kis levélre, eltette azt jól s fel-alá járt szobájában.

Regényt is olvasott már Dénes, s az azokban előforduló szerelmi kalandok, találkák, holdvilágos esték, ködfátyolkép szaladtak el lelki szemei előtt. Láta, tudta érezte, hogy szerelme viszonzásra talált. Hisz itt a levélke, — bent van ládájában, elég bizonyossága ez annak, hogy a szép tanítónő őt vi-

„Madárdalát“ és még másik két ismert szerzeményt özv. Kaltnecker né zongora kísérete mellett. A tapsból és éljenzésből neki is kijutott. A nagy hölgykoszorúból tudósítónk nagy nehezen csak a következők neveit jegyezhetette föl, mert teljes lehetlenség volt a termék minden zugába betekintnie: Altné, Bahuláné, Bodó Aladárné, Ballier Sándorné, Brázayné, Czvetkovitsné, Engel Minálné, Eizer Jánosné, Forray Valérné, Girardi Józsefné, Hantossyné, Herbert Jánosné, Igalics Rádóné, Jobszt Béláné, Jusztusné, Kiss Józsefné, Krasznay Mihályné, Simonfay Jánosné, Szautter Gusztávné, Löschné, Löwy Ignácné, Molnár alezredesné, Naschitz Adolfné, Otczka Gézáné, Peitler Imréné, Pintér Józsefné, Sável Kálmánné, Schwabachné, Szekrényessy Ferencné, Szuly Jánosné, Stein Henrikné, Tomann alezredesné, Ullmann Károlyné, Wiesner Rajmárné. A leányok közül: Alt Ilona, Baldas Mici (Bécs), Blachier Aranka, Bedő nővérek, Benkő nővérek, Balog Marianne, Chinorány Iza, Dávid Ilon, Duka nővérek, Eisner Juliska, Elter Mici, Engel Olga, Fekete Irma, Gillming Józsa (Bpest), Hoser Gizella, Hegedüs nővérek, Hillebrand Janka, Kovacsics nővérek, Krasznay Aranka, Kaltnecker Mariska, Kristóf Vanda, Löwy Anna, Lakits nővérek, Löwy Mártha, Lauber Margit, Mazaly Paula, Naschitz Gizella, Nyers Angyalka, Opris nővérek, Pilch Böske, Rihmer Olga, Ratkovits Ilka, Radocsay nővérek, Rásky Panna, Szily Böske, Schönherr Erzi, Szekrényessy nővérek, Schneckenberger Juliska, Stern Mariska, Ujváry Jolán, Werner Elza. A műsor végeztével ifj. Lajpczig József a zongoráhozült s a fiatalság táncra perdült, mely a legjobb kedvben tartott 9 óráig.

— (A gásmérgezés áldozatai.)

A szerelem halottjait, Schmidt József vendéglőst és Kovács Juliska varrőleányt tegnap (vasárnap) délelőtt boncolták fel a bu-

relme; talán ép vele álmodik. Oh, hogy is zavarná kedves álmában ez isteni lényt. Midig talált valami igazítani valót magán, szinte örült a késelemnek. Hol frizuráját igazította, hol nyakkendője állt ferdén, — ezek mind olyan dolgok, mik asszonyok szemében hamar feltűnést keltenek.

Ezt is rendbe hozta, s most már kezdett igazán türelmetlenkedni, mikor halk léptek zaja üti meg füleit.

Ó az! s ezt olyan hangosan találta mondani, hogy szinte meghökkent maga magától.

Néhány pillanat, az ajtó megnyílt, s belépett Ciborné házi ruhájában.

— Késeit csókolom — kezdi Sas Dénes iszonyu páthosszal s fülíg pirult arccal: Várva vártam a pillanatot kedves Gi... Nagys...

Kérem Sas ur — vág közbe Ciborné egész ártatlanul — ne tessék haragudni, hogy visszatartottam a vadásztól, de tudva milyen jó fiu, azt hiszem, nem veszi rossz néven, ha megkérem... segiténé ma nekem az új képeinket felakasztani a vizit szobában... férjemet szeretném meglepni vele...

Paff! Mintha a mennydörgős ménkü vágott volna be a segédantói szobába, oly zugást érzett fejében Dénes. Elhalványodott mint a fal, s akadozva ejtette ki e néhány szót:

— Igen kérem.

Félóra múlva Sas Dénes házi kabátjában s a fekete pettyes nyakkendőjében, elszántan verte a falba az ujnyi vastagságú kampós — szegét, melyre szépen ráakasztgatta a szebbnél szebb tájképeket.

Két hét múlva Kőményesre új segédantitót vártak.

daikülvárosi temető hullaházában, a mikor is határozottan konstatáltattott, hogy a két szerelmes halálát gásmérgezés okozta. Amint a citrom-utcai ház mellett elvonuló földalatti gázcső megvizsgálásánál szinte kitűnt, a cső meg volt repedve, épen a Kovács Juliska lakószobája alatt s az így beömlött gáz ölte meg a két szerelmet, a kik mámorosan mentek haza s a mámorból astán többé fel sem ébredtek. Temetése mindakét szerencsétlen áldozatnak tegnap délután ment végbe.

— (A mulató vasutasok.) A pécsi magy. kir. államvasuti műhely munkásai szombaton este rendezték farsangi táncmulatásukat a Scholtz-féle sörházban. A táncmulatság igen látogatott s kedélyes volt; igen sok fiatal leány és asszony kereste fel a vasutasok bálját, hogy egy kedves báli éjszakát szerezzen magának s ebben nem is csalódott egy sem, mert a mulatság minden ízében kitűnően sikerült. Dicséret illeti meg érte a vasutasokat, kik ime bebizonyították, hogy figyelmes és kellemes bálrendezők is tudnak lenni s mulatságuk tekintélyes helyet foglal el az idei farsang számos jólsikerült táncmulatsága között. Az első négyest mintegy 85 pár táncolta s a mulatság reggel 5 óráig tartott.

— (Betegség elől a halálba.)

Tegnap délelőtt jelentették a rendőrségnél, hogy a budaikülvárosi régi temetőben, a bejáratnál balra, egy uri ember fekszik holtan, agyonlőve. Trixler Aladár, ügyeletes rendőrbiztos rögtön kisetett a helyszínére és ott találta Szmodis Béla Alajos, vasuti forgalmi tisztet, holtan s mellette egy hatlővetű forgó pisztolyt, melyből egy golyó hiányzott. Az az egy golyó oltotta ki Szmodis életét s bal halántékán behatolva rögtöni halálát okozta. A holttestet egyelőre bevitték a hullaházba, honnan az öngyilkos családjának értesítése után este hat órakor hazaszállították lakására. Képzeltető az öngyilkos családjának, szerető nejeinek és gyermekeinek rémülete és fájdalma, mikor hírül vitték nekik a szomorú esetet. Szmodis délelőtt távozott hazulról, még pedig családja tudta nélkül s hozzátartozói csak holtan látták újra a jó, derék férjet és apát, aki körülbelül két év óta szenvedett súlyos betegségben s ez elől keresett menekülést az öngyilkosságban. Csak harminchatéves volt s mindenki, a ki ismerte, becsülte benne a komoly, munkás férfit, ki legelsőnek tartotta mindenkor hivatali kötelességeit s valóban hivatásának is lett áldozata, mert a túlfeszített munkában kapta betegségét, melynek enyhüléséről sem hozzátartozói, sem orvosai nem győzhették meg, s mely ellen végre is a halálban keresett menedéket. A megrendítő halálesetről a gyászoló család a következő szomorú jelentést adta ki: „Özv. Szmodis Béláné szül. felsőöri Francsics Ilona neje, Gizella, Béla és Jenő gyermekei, valamint a nagyszámu rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvél jelentik felejtethetlen férje, illetve atyjuknak kis- és nagybarkóci Szmodis Alajos Béla ur a m. kir. államvasutak központi tiszviselőjének és volt állomásfőnöknek élete 36-ik, boldog házasságának 12 ik évében, f. évi február hó 2-án d. u. 1/2 órakor hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 4-én d. u. 4 órakor Zrinyi-utca 17. szám alatti lakásában besseneltetnek és onnét a budai külvárosi sirkertben fognak örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent misé-áldozat f. hó 5-én fog az Urnak a székesegyházban d. e. 1/2 órakor bemutatattani. Pécsen, 1896 február 3-án. Áldás és béke lengjen hamvain!”

— (A pécsi senekedvelők egyesülete) f. hó 10-én (hétfőn) a „Hattyu“ termeiben táncal egybekötött trófás senekedvelőt rendez a következő műsorral: Quartett. Előadja négy nyomorék. Kinek a kezét, ki-

nek lábát vitte el a cug a pécsi németi színházban. 2. Megint quartett. Előadja négy nagy művész, a kik a mult században éhen haltak, de értesülve arról, hogy a „Pécsi senekedvelők egyesületé“ nek jól van dolga, külön a mai estére támadtak fel. 3. Kinfónia. Előadja tizenegy gyermek és pedig: pólyás babák, abécések és nagy gyermekek. Dirigálja őket egy kihizott dajka. 4. Még egy, de utolsó quartett. Előadja négy, a fagyra kiezorult macska. Direktoruk egy kitanult kandur sarkantyus csizmában. 6. Zenekari főpróba Dudán. Iselítő a jövő évezred zenéjéből. A t. közönség hiába is kíváncsiaskodik, nem tudja meg, kik a közreműködők. A móka kezdete 8 órakor. A tánchoz a 44. sz. cs. és kir. gyalogeresd senekara fog muszikálni, mint mindig, most is gyönyörűen. Belépti díj: nemtagok részére személyenkint 2 frt, családonkint 5 frt; tagok részére személyenkint 1 frt, családonkint 3 frt. — Este a pénztárnál minden jegyre 30 kr. stróf. Valentin ur sietett vállalkosni arra, hogy minden jegyet elad. Kitelik tőle, hogy nem trófal.

— (Megszökött holtrészeg.) Az indóház-utcában ma reggelre egy munkás-embert holtrészegen talált egy rendőr. Rögtön ment jelentést tenni a rendőrbiztosnak, a ki kiküldött egy hordágygyal két embert, hogy a holtrészeg munkást szállítsák a kórházba. A kiküldöttek azonban nem találtak sehol sem részeg embert, mert időközben — ugy látszik — a holtrészeg ember felocsudott és megszökött a kórházbevétel elől. Most keresik a szökevény embert, aki a holtrészegséget is kibírja aludni rövid percek alatt s megszökik az ápolás elől.

— (Tisztujítás Siklóson.) Siklóson Krasznay Mihály járási főszolgabíró elnöklété alatt megtartott községi tisztujító közgyűlésen megválasztattak: bírónak Torma Sándor, helyettes bírónak Adámovits István, közgyámmá Kossa Gábor és pénztárossá Novoszel István. Községi esküdtek lettek: Békási Dániel, Baka Dániel, Meszlényi József, Schwarz Lipót, Stocker Albert, ifj. Csányi József, Petrovics György, Mittler Ferenc, Stankovits István, Sipos Imre, Roger Ferenc és Bezl Antal.

— (A Dráva-hajózási-társulat) február elsejévei Budapestre helyezte át eddig Eszéken volt székhelyét. A Dráva-hajózási társulat a dél német Duna-gőzhajózási társasággal fuzionált és hajóparkját jelentékenyen megnagyobbította.

— (Új táviró állomások.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter folyó évi 2.254. sz. a. kelt rendeletével, a szt.-lőrinc-szlatina-nasici h. é. vasutnak Verőce vármegyében fekvő Badjavica-Noskovce, Medinci Senkovacz, Bukovicsa, Miklós, Orhovicza, Fericanci, Susine-Gjurgjenovac állomásait állami és magántáviratok kezelésére felhatalmazta.

— (Katonai utóállítás.) Holnapután (szerdán) lesz az ez évben első katonai utóállítás Baranyavármegye utóállítárá kirendelt hadkötelesei számára a Scholtz-féle sörházban. Az utóállítás kezdete reggel 9 órakor lesz.

— (Hushagyókedden.) folyó hó 18-án, és nem 28-án, lesz a pécsi polgári daloskör farsangi estélye a Vigadóban, mely estélyről legutóbbi számunkban bővebben megemlékestünk s melyet, mint igen nagy sikerűnek ígérkező mulatságot, előre is ajánlunk a közönség figyelmébe.

— (Névmagyarosítás.) Csiba Vendel, kisleladi illetőségű magy. kir. csendő, vesetéknevét „Cséfal“-ra; — Roméi-ser Matild, József és Anna, rámecekei illetőségű mánfai lakosok pedig vesetékneveket belügyminiszteri engedéllyel „Ros-tás“-ra magyarosították.

— **(A vöröskereszt álarcos bálja.)** A pécsi vöröskereszti egyesületi fiók tegnapelőtti álarcos bálja a Vigadó összes termeiben kitűnően sikerült. Igen sok csinos álarcos vett benne részt s az elegáns és fesztelen mulatság csak a reggeli órákban ért véget. A páholyokat díszes hölgyközönség töltötte meg, kik között ott láttuk: Asztalos Nándorné, Angyal Pálné, dr. Bodó Aladárné, dr. Binderné, Bolgár Kálmánné, Dommáné, Erreth Kálmánné, Erreth Mici, Engel Mihályné, Hermanné, Hoffmann Irma, Höfler Mihályné, Hesserné, Hirschfeld Dánielné, dr. Hodolyné, Haidekerné és Hartlné, Jusztusné, Kristoph Tivadarné, Kosztkóné, Krausz Bébiné, Krausz Jenőné, Löwy Lipótné, dr. Müller Jánosné, Sável Kálmánné, Stern Károlyné, Taussig Árminné, Salamonné, Szomler Gusztávné, Schmidtler Helén, Schwabach Zsigmondné, Pauncné, Salamon Józsefné, Pintér Józsefné, Toll Nándorné és Trixlerné asszonyokat; továbbá Asztalos Lujza, Baumgartner Karolin (Bécs), Beretvás nővérek, Baldas Mici (Bécs), Cserny Stefánia, Cserny Helén, Löwy Anna, Hoffmann Nelli, Stern Mariaka, Szommer Mici, Hesser Szerafin, Hoffner Viki, Práger Aranka és Schlauch Emmi kisasszonyokat.

— **(Halálozások.)** Bernhárd Nándor, magy. kir. pénzügyi igazgatósági irodavezető, folyó hó 2-án 58 éves korában elhunyt. Temetése ma (hétfőn) délután 3 órakor volt az Árpád utca 69. számú gyász házból a szigeti külvárosi temetőben. — Mihálovits Anna, Kustos Lajos szentlőrinci ügyvéd neje, f. hó 1-én 70 éves korában meghalt Szentlőrincen. Temetése f. hó 3-án volt nagy részvét mellett. — Trebitsch Irma, fiatal életének 16-ik évében f. hó 2-án elhalt. A korán elhunyt, sokat szenvedett fiatal leány temetése ma délután fél 3 órakor volt a megye-utca 9-ik számú gyász házból az izraelita sirkertben, általános részvét mellett. — Vukits György f. hó 2-án este 88 éves korában meghalt. Temetése holnap (kedden) délután 3 órakor lesz a Mária utca 37. számú házból a budai külvárosi közsirkertbe.

— **(Uj körorvos.)** Beremenden körorvossá Weiss Mór, mágocsi gyakorló orvos választott meg. Az új orvos jövő hó 1-én foglalja el a körorvosi állást.

— **(A siklós-trinitási ut helyszíni bejárása.)** A kereskedelmi miniszter a siklós-trinitási törvényhatósági közutnak a folyó évben való kiépítésére vonatkozó megyei közgyűlési határozatot jóváhagyván, ennek folytán a közutnak a műszaki tervek és iratok alapján történendő helyszíni bejárására Szily László alispán f. hó 10-ik napját tűste ki s annak a kir. államépítészeti hivatal főnöke a siklói járási főszolgabíró, úgy az érdekelt községek közbejöttével leendő foganatosításával Koszits Kamill, megyei főjegyzőt bizta meg.

— **(A mohácsi járás községi bírái.)** A mohácsi szolgabírói járásnak tizenhét községe tartotta meg a múlt héten a községi előjáróság újválasztását. Megválasztottak pedig, mint levelezőnk írja: Sombereken bíróvá Aacher Jakab, helyettes bíróvá Urssics Román; R.-Göröcsnyőn bíróvá Gintner Vendel, h. bíróvá Ritsl Vendel; Dobokán bíróvá Klósz Bálint, h. bíróvá Verner Mihály; Szabaron bíróvá Krikler János; Lancsukon bíróvá Hoffmann György, h. bíróvá Hoffmann József; Kis-Nyáradon bíróvá ifj. Schissler János, h. bíróvá Dittrich József; Babarcon bíróvá Krámer Antal, h. bíróvá Maul György; Kölkeden bíróvá Varga János, h. bíróvá Kis János; Versenden bíróvá Kovács Mihály, h. bíróvá Baumholzer János; Liptódon bíróvá Krasz János, h. bíróvá Szeifentrotth Konrád; Szajkon bíróvá Titz Bertalan, h. bíróvá ifj. Staub János; N.-Bólyban bíróvá ifj. Trischler János, h. bíróvá ifj.

Morshausen Vilmos; R. Töttösön bíróvá Leber György, h. bíróvá Engert János; Borjádón bíróvá Kovácsévics Czvetko, h. bíróvá Kaip János; Pócsán bíróvá Schön József, h. bíróvá Vukovics János; Maisson bíróvá Hoffmann György, h. bíróvá Jovisics Sándor; N.-Nyáradon bíróvá Kram György, h. bíróvá Jäger János.

— **(Karnevál falun.)** Az egyik közelfekvő községben, B... n. febr. 1-én elsőjén nagyszerű táncestélyt rendeztek sváb atyafiaink, a kik meg akarták ezuttal mutatni, hogy ők nem sokkal állnak az ilyen dolgokban a városiak mögött, s ezt dokumentálандók, meghívókat is küldöttek szét a faluban. Ez mind szép volna, ha svábjaink egyszersmind belátnák azt is, hogy mégis csak van okosabb ember náluknál a világon, s így ne tettek volna magukat nevetségessé az ő meghívóikkal. Hogy a koncepció és ortográfia remekeit mennyire felölelik magukban ezek a meghívók — fordított értelemben, arra szolgáljon bizonyosságul a meghívók egy példánya. A meghívók, megjegyzendő, mind külön-külön voltak írva, s mind másképpen, de a legeredetibb mégis a következő: „Einladung zu dem Gesellschafts Bahl welcher zu dem am 1 feber ihm grossen Gausthause Stattfindet. Für gute speisen und Gedränge wird gesorgt. Anfang 7 Uhr Ende in bahr 80 kr.“ Kommentárt csak az utolsó sorokhoz fűzünk. Getränke értendő Gedränge (szorongás) helyett és Entrée Endre helyett. Az „in bahr“ pedig „ein Paar“-t akar jelenteni. No de hiszszük, hogy németjeink nem zserinoztatják magukat ez által, mert a főcél volt, azt mégis csak elérték, a mit elfognak érni akkor is, ha még cifrább meghívókat irnak is. — Magyarosodás, mikor jön el a te országod?!

— **(Gyilkosság féltékenységből.)** Régi haragosa volt Peres János szegzárdi legény Vesztergombi György ugyancsak szegzárdi legénynek, a ki iránt érzett gyűlöletét az csak hatványozta, hogy éppen az ő kedvesére vetette a szemét. E vakmerőségeért Vesztergombi meg is lakolt, mert Peres János több társával baltával felfegyverkezve, egy utcában reálesett és úgy vágta fejbe, hogy rögtön elborította a vér, most élet-halál között lebeg. A gyilkost társaival együtt elfogták.

— **(Elfogott rabló.)** A napokban vakmerő rablást követett el Duna-Szt. György községben Pacskód János ottani lakos Katz Jánosnál. A vakmerő rabló már esteli 7—8 óra között tört be Katzhoz, kinek 79 frt 50 kr. készpénzét elrabolta. A vakmerő rablót a csendőrség másnap már elfogta.

— **(A hógyészi dalárda bálja.)** A hógyészi dalárda, mely jelen évben 20 éves fennállásának évfordulóját ünnepli, néhány hónap előtt újból megkezdte működését; a régi tagok megszaporodva ifju erőkkel, ismét fiatalos kedvvel karolták fel az ügyet, hogy a jubilaris évben a régi jó hirt s a tradicionális szép mulatságokat teljes fényben visszaállítsa. Az egyesület saját pénztára javára február hó 9-én zártkörű táncestélyt rendez, mely az előkészületekből ítélve, rendkívül fényesnek ígérkezik. A programmdarabok hir szerint: „Dalünnepen“ Thern Károlytól, „Nemzeti zászló“ Huber Károlytól, továbbá „Régi magyar dalegyveleg.“

— **(Az Irgalmas-Rend pécsi betegápoló intézete.)** Megjelent az Irgalmas-Rend pécsi betegápoló intézetében az 1895. évben ápolat és gyógykezelt betegekről szóló évi kimutatás, melyből megemlítjük, hogy az általános betegforgalom a következő volt: 1894. évről ápolás alatt maradt 36 beteg, az 1895. évben 713, összesen tehát ápolat 749 beteg. Gyógyulva 585, javulva 75 beteg lett elbocsájtva, gyógyulatlanul beteg 26. A múlt évben meghalt 32 beteg, kik közül 2

már haldokolva vitetett az intézetbe. A folyó évre ápolás alatt maradt 31 beteg. Bejáró beteg kezeltetett összesen 143. Az intézeti ápolat között róm. kath. volt 650. református 56, evangélikus 19, izraelita 12, görögkeleti 8, görög-katolikus 2 és baptista szintén kettő

— **(A magyar postatakarék-pénztár jubileuma.)** Most tiz éve, hogy a postatakarék-pénztár hazánkban létesült s kétséget sem szenved, hogy ez intézmény teljesen bevált s egyfelől a nép ereszénye a takarékpénztárak gyűjtő medencéje, másfelől a clearing hanse a kölcsönös követelések kiegyenlítésének legmegfelelőbb organuma lett. Eleinte 700 postahivatal állott a közvetítés céljából rendelkezésre, ma már körülbelül 4000. Az első év végén 106.742 betéti könyvecskét állított ki az intézet, a tizedik év leteltével összesen 850.000 könyvecske kiállításával számolhat be. A postatakarék pénztárhoz tiz év alatt 61,427.734 forint folyt be betétképpen s a postatakarék-pénztár betétállománya a tizedik év végén tizenegy millió. A chequenek nálunk ugyszólván ismeretlen intézményét is a postatakarék-pénztár honosította meg s 1890. év január elseje óta, amióta a cheque és clearing-forgalom létesített, összesen 1,122.282 chequet bocsátottak ki az intézetre, amelyek összértéke jóval túlhaladja az egy milliárdot. A clearing is időről-időre mind dominálőbb szerephez jut s már 1895 ben a visszafizetéseknek 21 százaléka átkönyvelések alapján teljesített. Az átkönyvelési rendszernek minél erőteljesebb érvényrejuttatása, mely már a valutarendezés szempontjából is elsőrendű követelmény, nem is nélkülözi a kormány különös gondoskodását, mert Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter és Vörös László államtitkár, áthatva a kérdés nagy fontosságától, épp e rendszer érdekében már a legközelebbi jövőben azt tervezik, hogy a magyar postatakarék-pénztár cheque- és clearing berendezését, az osztrák postatakarék-pénztár cheque- és clearing berendezésével szerves kapcsolatba hozzák oly módon, hogy a két intézet cheque-számla tulajdonosai tetszés szerinti összegeket átutalhassanak. A postatakarék-pénztár ma már fél milliót meghaladó tartalékalap felett rendelkezik s a fennállása óta vásárolt értékpapírok névértéke 23,361.930 forint; 1886-ban összes kiadásai csak 141.642 forintba ruktak, a bevételek pedig 41.137 forintba, 1895-ben a kiadások összege 672.268 forint, a bevételek 872.830 forint volt. Ezekből az adatokból is látható, hogy a postatakarék-pénztár tizévköze milyen széles alapokon nyugszik s fényes pénzügyi helyzete további fejlődésének biztos előjele.

— **(Felakasztotta magát.)** Balog Péter kölkedi 65 éves lakos januárius hó 30-án délután saját lakásán fölakasztotta magát. Az öngyilkosság valószínű oka családi viszály. Balog Péter ugyanis nagyon gyakran megverte a feleségét, ki is valahára megunván a sok ütletet, 15 nap előtt elhagyta a férjét. Ugy látszik, az e fölött való elkeseredés kergette Balogot a halálba.

— **(Megszűnt sertésvész.)** Izsóp nagyközségben s a hozzácsatolt Izabellaföld pusztán, valamint a dunaszekcsői szigeten levő Lutas nevű pusztán a sertésvész megszűnt. Ennek következtében az alispán a nevezett helyeket a zárlat alól feloldotta.

— **(Tornászok bálja.)** A pécsi Tornaegyesület szombat esti táncvigalmára a Vigadó összes termei megteltek előkelő és kedves közönséggel: ez tehát a sikernek megcáfolatlan bizonyítéka. Maga a mulatság fesztelen és kedélyes volt s tartott a

reggeli órákig s első felében a tornaegyesület tagjai sikerült torna és erőmutatványokkal gyönyörködtették a közönséget, a miért különösen Hemmerich Károlyt illeti az elismerés. Jelenvoltak: Böhm Sarolta, Balázs Katica, Bónis Ida, Bass Zseni, Bodensteiner Róza, Baumholzer Gizella, Lachegyi nővérek, Fischer Mariska, Janszky Juliska, Spitzer Regina, Tabakó Frida, Sándor Mariska, Lipscht nővérek, Kallenberg Mili, Petrovits Róza, Reichstätter Mari, Koszturini nővérek, Puszt Hermin, Wirth nővérek, Vugrencaits Giza, Heszer Mariska, Edenhoffer Mari, Oertl Aranka, Trebitz Ottóné, Thuner Irén, Hódl Mariska; Tolp Janka, Hemmerich Ilka, Fekete Mariska, Trebitz Mariska, Hemmerich Károlyné, Gerbertné, Suhajda Gizella, Herbst Gizella, Holvay Mariska és Károlyi Erzsébet, Pacsek Netti stb.

— **(Országos vásárunk.)** Gyertyaszentelői országos vásárunk tulajdonképpen ma vette kezdetét. A kirakó vásár meglehetősen élénk és látogatott, e részben tehát a vásár jósikerűnek ígérkezik. A mi azonban az állatvásárt illeti, mivel az uralkodó száj- és körömfájás miatt a hasított körmű állatok, szarvasmarhák, sertések, juhok és kecskék felhajtása eltartott, bizony vajmi selejtes s egyedül a lóvásárra redukálódott, melyen nagy kínálat uralkodik.

Művészet, irodalom.

○ Az egér. Pailleron szellemes vigjátékának szombati előadásán igazi műélvezetet nyújtottak színészeink annak a nem nagy számú publikumnak, a melyet az ugyanakkor megtartott három rendbeli bál el nem tántorított Thália csarnokának látogatásától.

Maga a darab az ő szellemes párbeszédeivel, a párisi szalonok lakóinak érdekes, apró intrikáival egyike a jeles francia színíró legsikerültebb alkotásainak s az előadás is kielégíthetett minden jogos várakozást. Ebben az érdem oroszánrésze természetesen Kalmár Piroskát illeti meg, a ki Moisan Mártá szerepében oly igéző bájjal és művészi igazsággal tárta elénk a nevelőintézetből alig szabadult leányka ártatlan szerelmét, hogy a közönséget önkénytelenül is magával ragadta. Meg vagyunk győződve róla, hogy e kedves művésznőnknek a budapesti vigszínház csak átmeneti állomása lesz, mert ha a főváros közönsége csak pár oly alakítást is lát tőle, mint a szombati volt, lehetetlen, hogy az ország első műintézetének, a nemzeti színháznak kapui sokáig zárva maradjanak előtte. A sikerben osztozott Kalmár Piroskával Breznay Anna, a ki a könnyűvérű párisi társaság légkörében frivol allűröket elsajátított, de alapjában romlatlan Pepa szerepében többször élénk tapsviharra ragadta a közönséget. Balla a darab egyetlen férfi szerepében szintén derekasan állta meg a helyét, de lehet, hogy Nádaynak e szerepben pár év előtt itt bemutatott alakítására való reminiscenciák okozták, hogy ez estén nem elégitett ki tökéletesen. A többi szereplők is, Balogh Etel, Polgárné, Somogyiné a szokott művészettel alakították szerepeiket, csak a francia társalgási darabokban annyira nélkülözhetetlen, de oly nehezen eltalálható könnyed folyékonyság hagyott itt ott fenn némi kívánni valót.

○ **Vasárnapi előadások.** Tegnap délután félhelyáras előadásként a „Madarász” ment a színházban, meglehetősen tekintélyes számu és lelkes publikum előtt; este pedig a „Télen”-t láttuk, immár harmadszor.

Bokor József e darabja kasszadarabnak bizonyult; de meg is érdemli a közönség érdeklődését, mert mindenképen arra való, hogy egy jó estét szerezzen mindasoknak, a kik megnézik. Az előadás jó volt. Késdi Juliska igen kedvesen és valóban dicsérendő ambícióval játszott s nem kevésebbé Juhász Ilona és Kiss Pista is. Erdélyi szinte elég jól beletalálta már most magát szerepébe s hangjának fogyatékoságát játéka ügyességével igyekezett kipótolni. Végül István remek diszletei most is megtették hatásukat. (→)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 3-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szilágyi Dezső elnök bejelentette, hogy Bornemisza Ádám orsz. képviselő a hegyközségek szervezésére miniszteri biztosá neveztetvén ki, egy évi szabadságidőt kér. Megadták.

A színházi tételnél Szász Károly és Pázmándy Dénes a kolozsvári nemzeti színház államosítását sürgették. Pázmándy beszéde további fonálán kiterjeszkedett a vidéki színészetre és ennek nagyobb segélyezésére. Végül határozati javaslatot nyújtott be, a mely szerint a kormány törvényjavaslat készítésére utasítandó a kolozsvári nemzeti színház államosítása iránt. A költségek az 1897-iki budgetbe volnának felveendő.

Percel Dezső belügyminisztor hozzájárul a javaslatához.

A Ház azután úgy a javaslatot, mint az egész tételt elfogadta.

A közegészségügyi tételnél Papp Samu, Thaly Kálmán, Sima Ferenc szólaltak fel, valamennyien mellette.

Savaréze folyvást a leánykán pihentette szemét. Kinos gondolatok győttörték lelkét.

— Elragadjam-e őt erőszakkal? . . . Ő gyűlölettel viseltetnék irántam, — gondolá. — De, különben is, ez lehetetlenség . . . Ő segélyért kiáltana.

Egy eszme villant át agyán, melytől először visszariadt, bármennyire égett is a bosszútól.

— És a szép Cecilia? — gondolá, folyvást habozva. — De hiszen ő engem gyűlöl, megvet s nyilván mutatja, hogy nem akar az enyém lenni soha. Sem vonzalmában nem részesít, sem nem retteg tőlem . . . Ő vért akar, ám legyen. Nagyon sokáig vártam már. Én csak magamat emészttem föl, eser halált állok ki minden pillanatban és ők boldogok, nagyon boldogok! . .

Mindezek a gondolatok villámként cikáztak át a lelkén. Aztán nem habozott többé.

— Mártha kisasszony, — szólt hevesen, — mi ma nem szedhetünk együtt virágokat . . .

— Ó, be kár! — viszonzá a leányka. — De hát miért nem? Ha ön sétálni indult, jöjjön velünk Chanterive-be. Majd kötök önnek egy szép bokrétát. Nekem magamnak is van ám kertem . . .

— Nem, — szólt Savaréze, tárcájában keresgélve. — De miután oly szerencsés voltam magával találkozhatni, Mártha kisasszony, egy kis ajándékkal akarom meglepni.

— Engem, uram! . . . De, atyám nincs itt . . .

— Se baj! Ez csupán egy arckép . . . Majd jön ő nemsokára . . . Mutassa ezt meg neki . . . mondja meg, hogy én adtam est magának. Ne köszönje meg. Remélem, az atyja maga fog jönni hozzám est megköszönni.

TÁVIRATOK.

— **A nemzeti kaszinó Széchenyi-lakomája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzeti kaszinóban megtartott Széchenyi-banquetten a szokásos felköszöntőt Vay Béla báró mondta, kezében a Széchenyi-serleggel.

— **Zichy Jenő gróf második utja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zichy Jenő gróf visszatérőben van a Kaukázusból; ma sürgöny érkezett tőle Batumból.

— **A vicinálisok aktái.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kereskedelmi miniszter a képviselőház szombati ülésében kijelentette, hogy a képviselők bármikor átnézhetik a vicinális vasuttra vonatkozó adatokat. Pámándy Dénes tegnap el is ment a kereskedelmi miniszteriumba, a hol tényleg rendelkezésére bocsátották az iratokat és egy külön szobát is, hogy kényelmesen dolgozhassék, a képviselő azonban kijelenti, hogy most ugyan még nem, de egy-két nap múlva igénybe veszi az engedélyt.

— **A román politika irányváltostatása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A román kamara egyik legközelebbi ülésében Gradisteanu interpellációt fog a kormányhoz intézni a kabinet általános politikája tárgyában. Különösen érinteni fogja interpellációjában a nemzetiségi kérdést tekintettel az erdélyi románokra.

Laptulajdonos SzAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC

2713 sz.
1896.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1896. évi január hó 31-én 2713. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhirre teszi, hogy Bükkösd és Goricza községre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t.-cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata tolyamatba tétetvén, a helyszini eljárás a nevezett községben 1896. évi február hó 22-én fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak;

1. mindazok, a kik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy a törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Komáromy Károly
betétszerkesztő.

dr. Luchkovicz Gábor
kir. albiró.

Egy fényképet tartott kezében, átadta azt és el-sietett, nehogy a leányka visszaadja neki.

Igazat szólva. Márthának esze ágában sem volt ilyesmi.

Mint minden gyermek, ő is kíváncsi volt és szeretete a szép tárgyakat, különösen ha azok ujdonságok, nem várt tárgyak voltak, és éppen nem vélte megrovandónak, ha ily csekélységet elfogad.

— Ó, mily szép ez, — kiálta föl rendkívüli örömmel. — És ezt nekem adta! Köszönöm, uram, köszönöm! . . . De ő már messze jár! . . . Ó, mily szeretetreméltó ez a Savaréze ur! . . .

S aztán szemlélgetni kezdte a képet.

Anyjának, Fontenéves Blankának a képe volt ez.

— Hasonlít hozzám némileg! — mondá. — Szőke haja mintha csak az enyém volna. Ime, ilyen leszek én, ha majd megnövök. Ó, de mennyivel jobban hasonlít ez hozzám, mint a mama, a ki barna! . . . Mily szép nő ez! Rám mosolyog! Szeret-e őn engem kissé, asszonyom? Ön nem ismer engem, igaz . . . Ó, nekem úgy tetszik, mintha hozzám szólna! . . . Kérem őnt, asszonyom, szerebbe kissé a szegény Márthát, a ki őnt már is oly nagyon szereti. Szeretnie is kell engem, mert nem fog engem elhagyni többé . . . Én folyvást örködöm felette. De ime, itt valami jegyzés is van! . . .

És a kép alján e következő, írónnal irt sorokat olvasta:

„Fontenéves Blanka.“

Mártha pillanatig határozatlanul állt. Gondolkozott, hogy mit szóljon. Aztán több ízben ismételte:

— Blanka, Blanka, Blanka!

Ő nem értette a dolgot, a mi éppen nem volt

csudálni való, mert a boldogultnak a nevét gondosan rejtegették előtte.

— Mily különös egy ember ez a Savaréze ur, — folytatá, azt híven, hogy megfejtette a rejtélyt. — Ő azt képzei, hogy engem Blankának neveznek! . . . És mégis, épp az imént szólított engem Márthának. Ő megtévesztette a nevemet; de én kijavítom ezt, miután ez az arckép az enyém.

Vidáman tért vissza szülei felé, hogy a képet atyjának megmutassa.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Február 3-án. —

Buza készáru	6.90—7.35
tavaszra	6.90—6.99
őszre	7.14—7.16
Rozs	6.32—6.35
Árpa	4.90—5.40
Kukoricza	4.05—4.40
Zab	6.10—6.45
Kárpaprika	8.95
Magy. aranyjárdék	122.75
koronajárdék	99.10
Regalé-kötvény	100.25
Magy. nyerménysoraj	153.—
Tiszaszabályozási köles	142.—
Oszt papírajárdék	100.50
aranyjárdék	122.25
koronajárdék	100.25
1864-iki sorsjegy	192.—
Magy. vörös ker. soraj	10.50
Osztrák " " "	18.50
Olasz " " "	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.75
Jósziv-sorsjegy	2.40
Német márka	59.85
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	44.25
10 font sterling (angol)	121.55

Amerikai szőlővesszők eladása!

20000 drb	Riparia Portalis gyökeres vessző	Rihitertől lehozott fajok	30	frt.
20000	" Riparia Portalis sima vessző 50 cm.		10	"
1500	" Colmar Rupestris sima vessző " "		40	"
4000	" Aramon Gausin Rupestris No. 1.		40	"
2000	" Aramon Gausin No. 2.		40	"
2000	" Rupestris Monticolo a		40	"
2000	" sima nemesített olasz risling a zöld olvány portalis alanyra a		100	"

Kapható:

Seligmann Benő

bortermelőnél Arányoson u. p. Pellérd.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Egy Baranyamegyében fekvő 150 egész 500 holdig terjedő

birtok

megvétel végett kerestetik. Közlebbit lapunk kiadóhivatalában.

Gőzekekészlet kezeléséhez

azonnali beléphetés mellett kerestetnek

a) egy vizsgázott okleveles gépész,

önálló munkás lehetőleg kazánkovácsságot értő;

b) két vizsgázott géplüő,

c) egy gyakorlott ekevezető.

Katona mentesség megkivántatik.

Ráczboly 1896. február hó 1.

Baranyamegye, u. p. Magyar-Boly.

Készlet:	Mindenféle nemes csemetéből mintegy	800,000	darab
	" alvó szemésből "	1,200,000	
	" vadoncsból "	15,000,000	
	Összesen mintegy	17,000,000	
Csemeték árai:	Az 1—2 3 éves, gazdag gyökerű, életerős nemes csemeték darabja azok erőssége szerint 20 krtól 40 krig.		
Nagybani árai:	100 darab 40 kros csemete 1 vagy 100 fajban	38	100-an-ként
	200 " 40 " " 1 " 100 " "	36	
	500 " 40 " " 1 " 100 " "	34	
	1000 " 40 " " 1 " 100 " "	32	
	5000 " 40 " " 1 " 100 " "	30	

A fajok legnagyobb része szaktekintélyünk Bereczki Máté birneves telepéről lett beszerezve, miért is azok hitelesek. Ezen feltű a kiadandó csemeték homokban nevedtek s épen azért gazdag gyökérzettel bírnak nem csak, hanem biztos fogamzásnak, edzett természetűek, egészségesek, hosszú életűek és még ezen felül igen olcsók is. A bőtartalmu, csinos kiállítású és minden tekintetben tájékoztató nagy árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

Egy vizsgázott gépész- kovács,

ki több uradalmaknál alkalmazásban volt és a legjobb bizonyítványokkal bir, f. é. **április 1-től** uradalmaknál alkalmazást keres. Szives ajánlatok **Mrazik József** gépész czimre **Godsára u. p. Bar. Felső-Mindszent** kéretnek.

Kiadó boltok Május 1-re.

Ferencziek utcája 7. sz. a. épült új házban 1896. május 1-re a boltok kiadók. — Minden bolt alatt megfelelő világos és jószellőzött **raktár helyiség** van. — **Fényes portáléval** és villanyvilágítással.

Kiadja: **dr. Kereky Mihály.**

5328. sz.

tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv **Selend Józsefné** végrehajthatónak, **Máté Mihály** végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbiróság területén levő, **Vásáros Dombon** és határában fekvő, a v. dombói 67. sz. tjkvben I. a. 2/4 teleknek **Máté Mihályt** illető felére 341 frt, a 261. sz. tjkvben foglalt I. a. elkülönített legelőnek **Máté Mihályt** B. 7. a. illető részére 22 frt, a 343. sz. tjkvben foglalt + a. 1596. hrsz. szőlőre 130 frt, a 184. sz. tjkvben foglalt + a. 1651. hrsz. szőlőre 84 frt, a 74. sz. tjkvben foglalt + a. 117. hrsz. 62. sz. házra 177 frt, a 331. sz. tjkvben foglalt +, 1472. hrsz. rétre 65 frt és a 287. sz. tjkvben foglalt + 186. hrsz. ház és belsőségre 29 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1896. évi február hó 24. napján délelőtti 10 órakor **V.-Dombon** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 34 frt 10 krt, 2 frt 20 krt, 13 frtot, 8 frt 40 krt, 17 frt 70 krt, 6 frt 50 krt és 2 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon, 1895. évi november hó 9-ik napján. A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Warga Jenő

kir. aljárásbiró.

A „**TRANSYLVANIA-SZAPPAN**“ a legtisztább természeti termék, minden állati zsiradék és más ilyen anyag nélkül.

Egyetlen természeti szappan a világon

a mi „**Transylvania**“ hidegviz-mosószappanunk!

Az arcz, fehérnemű, selyem, gyapju, gyapot és lenszövet, valamint bőrneműek számára!

E szappan használata a legkialósabb fehérneműek mosásánál, amelyek egyszeri beszappanosásra hideg vagy langyos vízben és kifőzésre minden zsiros piszoktól a legaposabban megtisztulnak.

Szappanunk **semmi lugot** vagy más maró anyagot nem tartalmaz, azért használata a **mosóruha nagy kimélésével** jár.

Továbbá a **Transylvania-szappan** kiválóan alkalmas mint **pipere-szappan** és mint **gyógy-szappan**, a bőr különféle kiüvéseinél, mint dobróc, pörsezés, a bőr felcserepedése, szeplő stb.

A mi szappanunk ugyeszőlván **nélkülözhetetlen a postógyáraknál**, mert a legpiszkosabb, összetapadt gyapjufajokat is, egyszerű hidegvízben **meglepő gyorsan** tisztára mossa, puhává és selyemszerűvé teszi, anélkül, hogy színváltozást okozna.

Az osztr. csász. és magy. kir. k. szabadalmazott

„**Transylvania**“ **hidegviz-mosószappan-gyár**
központi megrendelő intézete és főraktára

RÁKÓCZY M. tanár, Budapest,
VI., Csengery-utca 39.

A hova az összes megrendelések intézendők.

Kapható minden fűszerkereskedésben, illat és gyógyszerárban.

Meghívás

a **Baranya-Baáni keresztény
fogyasztási-szövetkezet**

f. évi február 16-án délután 2 órakor

a szövetkezet üzlethelyiségében

rendes közgyűlésre

a tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgy:

- I. Igazgatósági jelentés a mult évi üzleteredményről és bérlet-beszüntetésről.
- II. Az 1895. évi mérleg megvizsgálása és a felmentvény megadása.
- III. Igazgatósági indítvány a szövetkezet feloszlása iránt.
- IV. Felszámoló bizottság választása.
- V. Esetleges indítványok.

A felügyelő-bizottság által felülvizsgált mérleg és számadások megtekintés végett a fogyasztási-szövetkezet üzlethelyiségében a tagok rendelkezésére állanak.

Kelt Baranya-Baán, 1896. január hó 31-én.

Az igazgatóság.